

Hlava sluhu z výjavu Sv. Egídius kriesi syna vojvodu z Nimes. Snímka M. Jurik

fickej tvorbe Albrechta Dürera, Lucasa Crancha, Jörga Breua a ďalších. V maliarstve dosiahlo svoj vrchol v diele Albrechta Altdorfera.

Podunajskú školu charakterizuje hlboký cit pre prírodu, jej vzhľad a výraz. Príroda už prestala byť len vyplnením pozadia bez vzťahu k figurálnemu výjavu, ale stala sa svojbytnou krajinou. Jej prostredníctvom maliari vyjadrili svoje chápanie rôznych prírodných javov. Je to krajina hornatá, ako ju denne vidávali vo svojom okolí, so strmými svahmi, zalesnenými stráňami a voľne rastúcimi stromami, z ktorých niekedy visia záclony mechu. Oživuje ju architektúra; na vysokých bralách sa vypínajú hrady, v údoliach sa rozkladajú mestá a dediny. Dôležitú úlohu v architektúre hrá svetlo, ktoré ju odľahčuje a dáva jej hybný, niekedy až fan-

Zázrak kríža. Snímka H. Fialová

tastický vzhľad. Obrazy podunajských maliarov poskytujú neraz zaujímavé informácie o dobovom staviteľstve. Ľudia v dobových odevoch sa v tomto prostredí pohybujú prirodzene; udalosti sa často podávajú osobitým spôsobom bez ohľadu na tradície. Z výjavov vane bezprostredná ľudovosť. Pre maliarov školy je príznačná schop-